

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Oratorium Piarum Imaginum Immaculatæ Mariæ Et Animæ Creatæ Ac Baptismo, Poenitentia Et Eucharistia Innovatæ: Ars Nova Bene Vivendi Et Moriendi

Bivero, Pedro de

Antverpiae, 1634

De corde creaturæ colentis Deum suum Sanctificatorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47965](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47965)

IMAGO VNDECIMA.

Cor signatum noui Dauidis sanctificati secundum cor Dei sanctificatoris.

*Deus cordis mei,
Veni Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita.*

DAuid de corde suo signato columba & igne diuino.

PSALM. LXXII.

Quid mihi est in celo? & à te quid volui super terram?

Aaaaa

De-

Defecit caro mea, & cor meum, Deus cordis mei, & pars mea Deus in eternum.

PSALM. L.

Cor mundum crea in me Deus.

PSALM. CXVIII.

Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis, ut non confundar.

*Explicatio
signaculi.*

POSTQVAM Christianus David attendit in corde suo Creatorem suum, & confitens eius diuinitatem asseruit, *Credo in Deum Patrem omnipotentem, factorem cali & terre, coluitque in corde suo diuinum suum Redemptorem; consequenter debet fateri & profiteri, Credo in Spiritum sanctum, Dominum & uiuificantem, qui ex Patre Filioque procedit: qui cum Patre & Filio simul adoratur & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas. Præit cultu & ueneratione, qui clamat & simul exclamat: Quid mihi est in calo? & à te quid uolui super terram? Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in eternum.* Qui languet, defecit. Languet amore in Spiritum sanctum David, & idcirco caro & cor eius deficiebant, cum æstuans amore diceret, *Deus cordis mei.* Deus cordis, Spiritus sanctus est, in quo & ipse liberè dominatur, dicente Paulo: *Dominus spiritus est. Ubi Spiritus Do-*

2. Cor. 3,
17.

mini, ibi libertas. In quem locum Anselmus: *Sua potestatis est potens perficere quod vult. Ac per hoc, quos vult illuminat, & quos vult in tenebris ignorantiae deserit.* Ad hunc recurrit David, & petit ut radiorum suorum luce mundet ac purificet cor suum. *Cor mundum crea in me Deus; & rursus, Fiat cor meum immaculatum.* Cælum mœstum radiis solaribus illustratur & purificatur, cor autem humanum lumine & igne columbæ Spiritus sancti, vt apparet in effigie, decoratur & mundatur. Confirmat id ipsum Ecclesia, dum orat, *Corda nostra sancti Spiritus illustratione emunda.* Hanc illustrationem, & simul emundationem appetit, dum petit:

Deus cordis mei.

*Pfal. 72.
26.*

Veni Creator Spiritus,

Mentes tuorum visita,

Imple superna gratia

Quæ tu creasti pectora.

Consonat sibi, dum rursus Ecclesia canit:

*Applicatio
signaculi.*

Veni sancte Spiritus,

Et emitte cælitus

Lucis tue radium.

Veni pater pauperum,

Veni dator munerum,

Veni lumen cordium.

Aaaaa 2

Con-

*Consolator optime,**Dulcis hospes animæ,**Dulce refrigerium.*

Filius Ecclesiæ David cordis sui Deum vult esse Spiritum sanctum, cuius proprium est illuminare, mundare & sanctificare. Sanctificat Pater, sanctificat Filius, sed hanc prærogatiuam ex nomine & titulo sibi vindicat Spiritus sanctus. Benè Bernardus Serm. 3. de Pentecoste: Pater Spiritus, Filius Spiritus, Spiritus sanctus Spiritus est; Spiritus autem sanctus quasi specialiter Spiritus dicitur, quod ab utroque procedat firmissimum & indissolubile vinculum Trinitatis, tamquam propriè sanctus, quod sit donum Patris & Filij, omnem sanctificans creaturam. Hic credendus & colendus pariter Dominus. Credo in Spiritum sanctum, Dominum. Hic orandus, & rogandus: *Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innua in visceribus meis.* Accedit Bernardus Sermone illo de Pentecost. Recepto Spiritu sancto per sanctimoniam, sine qua nemo videbit Deum, audet quis ante faciem eius apparere tamquam lotus & mundus, utpote qui contrahit se ab omni malo, & quia actiones, etsi non cogitationes, frenauerit. Sed quia peruersæ & immunda cogitationes preparant à Deo, orandum est, ut cor mundum creetur in nobis: quod utique fiet, si spiritus rectus fuerit in nobis.

Psal. 50,
12.

visceribus innouatus. Hæc quidem innouatio metamorphosis mystica est humani cordis, quam illustratione sua mirabiliter operatur Spiritus sanctus, quemadmodum scribit Apostolus 2. Corinth. 3, 18. Nos verò reuelata facie gloriam Domini speculantes, in eandem imaginem transformamur à claritate in claritatem, tamquam à Domini spiritu. Pulchrè & appositè in Commentariis Anselmus: Transformamur, id est, transmutamur ad hoc, vt perfectè simus imago Dei. Transformamur, id est, de forma in formam lucidam; quia & ipsa obscura imago Dei est. Cùm enim natura humana à Creatore suo, cuius est imago, ab impietate iustificatur, à deformi forma formosam transmutatur in formam. Et transformatur à claritate creationis in claritatem iustificationis. Atque transformamur tamquam à Domini spiritu, id est, tamquam illi, quos Spiritus Domini transformat, & per gratiam suam in melius transmutat. Transformat per Pœnitentiam, transmutat in melius per gratiam Eucharistiæ. Hoc ipsum in votis habeat Christianus Dauid, cùm supplicat, *Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innoua in visceribus meis.* Cùm postulat, *Fiat cor meum immaculatum.* Cùm orat & adorat.

Ad Deum sanctificatorem oratio
& adoratio cordis.

S. AUGUSTINVS Meditar. cap. 9.

Impressio
signaculi.Psal. 50.
11.Psal. 72.
26.

Iam, o diuine amor Numinis omnipotentis, Proli-
beatissima arcta communicatio, iam cordis mei penetra-
libus potenti illabere virtute. Cor mundum crea in me
Deus, & spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Quid mihi est in celo, & a te quid volui super terram?
Defecit caro mea, & cor meum, Deus cordis mei, & pars
mea Deus in eternum.

Adiungat se cultor adoratori Spiritus sancti Au-
gustino, & nouerit sanctificatorem Deum, qui Eucha-
ristica mysteria consecrat & sanctificat. Consecra-
rat simul animam, vt æstimet quàm benè secum
agatur, idem enim spiritus, qui est summæ Eucha-
ristiæ consecrator, idem omnino fit cordis sui sancti-
ficator: cumque diuinus sit vtrouique, eius ineffabilem
deitatem recognoscat, siue cum Sacerdos
celebrat & sacrificat, siue cum hostiam ipse accipit
immolatam, & recipit intra se: tunc colat & ad-
oret Spiritum sanctum, clamet & exclamet, Deus
cordis mei, & pars mea Deus in eternum.

LA

t. 11111A

IMA

IMAGO DVODECIMA.

Cor columbæ & lampade signatum in cultum :
septiformis Spiritus Dei.

*Qui diceris Parachitus,
Tu septiformis munere.*

DAuid de corde suo signato septiformi lu-
mine.

PSALM. C.

*Perambulabam in innocentia cordis mei in medio do-
mus mee.*

PSALM.

Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.

Explicatio
signaculi.

MESTITIAE passio cor humanum contrahit & coarctat, lætitiæ verò affectus explicat & amplificat. Cùm Spiritus sanctus ingreditur cor humanum, & sic ipsa Paraclitus & consolator, reddit totum illud lætium & amplum. David factus particeps huius amplitudinis, ait: *Perambulabam in innocentia cordis mei in medio domus meæ.* Ut hoc donum accepisse se à Deo declararet, subiungit: *Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.* Dilatus corde & animo David canebat Psalm. 93, 19. *Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ latificauerunt animam meam.* Recognoscit, Spiritum Paraclitum fuisse suum consolatorem. Ecce in eius corde plenum oleo, & sacre vnctionis liquore candelabrum, symbolum Spiritus sancti, apparet, & septiformis quidem secundùm numerum donorum. Munera Spiritus sancti sunt, sapientia, scientia, fecunditas, timor, consilium, pietas & intellectus, quæ septem figurantur per lucernas, & per ardens flammæ, quæ & ignis linguæ sunt: linguæ exprimentur, quas secum Spiritus sanctus affert. Cor. Ro.

gis Dauidis satis magnum & amplum erat, in quo Spiritus sanctus donis linguæ ac muneribus comitatus hospitabatur. Hospitabatur Spiritus sanctus, cum diceret: *Audiam quid loquatur in me Dominus Deus.* P^{sal.} 84, 9. Loquebatur dono linguæ, quam ab ipso Spiritu acceperat: *Tibi dixit cor meum, exquisiuit te facies mea, faciem tuam Domine requiram.* P^{sal.} 26, 8. Facies autem & vultus Dei, Spiritus, de quo Ambrosius lib. 1. de Spiritu sancto cap. 16. *Dominici vultus lumen appellatur.* Præditus erat donis Spiritus sancti. Sapiebat, cum ingressus in Sanctuarium Dei, intelligebat in nouissimis peccatorum, & sapienter refellebat à se factam consequentiam: *Ergo sine causa iustificauit cor meum.* P^{sal.} 72, Sciebat, cum diceret: *Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.* Valebat fortitudine, cum iactaret: *Si consistent aduersum me castra, non timebit cor meum.* & adderet: *Non recessit retrò cor nostrum.* Timebat, cum oraret: *Non declines cor meum in verba malitia.* Bona tractabat apud se consilia, cum secum ageret: *Meditabar nocte cum corde meo.* Liquefiebat pietate ac deuotione, cum affirmaret: *Factum est cor meum tamquam cera liquefscens in medio ventris mei.* Florebat intellectu & intelligentia, cum asseueraret: *In toto corde meo scrutabor mandata tua.* Videntur in corde Dauidis Spiritum sanctum cum suis donis,

B b b b b

can-

746 SACRI ORATORII APPENDIX.
candelabrum cum lucernis splendescere? Hoc ipsum
sibi optat & petit Ecclesia, cum ait:

*Imple superna gratia
Quia tu creasti pectora,*

& addit:

*Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons viuus, ignis, charitas,
Et spiritalis vnctio.*

*Tu septiformis munere
Digitus paterna dextera,
Tu ritè promissum Patris
Sermone ditans guttura.*

*Applica-
tio.*

*Luc. 11,
36.*

Amplifica, Christiane Dauid, finum pectoris
cordis tui, vt hospitem accipias & habeas Spiritum
paracletum, magnificum ac munificum, in cuius
aduentu & hospitio *lucerna fulgoris illuminabit te.* Lu-
cerna fulgoris Spiritus sanctus est, qui secum affert
& confert oleum & vnguentum latitiae, quo vt
ipse CHRISTVS vnctus & delibutus est, quem
modum in Psalm. 44, 8. legimus, *Vnxit te Deus Deus
tuus oleo latitiae pra consortibus tuis.* Lucerna fulgoris
septem ornata luminibus, Spiritus sanctus est.
Quot sunt munera, tot sunt lumina. Graditur
Psalm. 100, 2 eorum luce, qui dicit, *Perambulabam in innocen-*

cordis mei, in medio domus meae. & rursus: Viam man- ^{Pfal. 118,}
datorum cucurri, cum dilatasti cor meum. Sapiens est, ^{32.}
& extrema secum considerat, nec infert, si iustus
& rectus sit, Ergo sine causa iustificavi cor meum. Hic ^{Pfal. 72,}
idem Sapiens ait: Os meum loquetur sapientiam, & ^{13.} ^{Pfal. 18,}
meditatio cordis mei prudentiam. Cum pulsatur tenta- ^{15.}
tionem peccandi, nouit occurrere, ac dicere: Si ini- ^{Pfal. 65,}
quitate aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus, ^{13.}
 Præditus fortitudine cum hostes inuadunt, inquit:
Non timebit cor meum. Munitur bono consilio, ut ^{Pfal. 26, 3,}
consultò res omnes suas peragat, dicitque propter-
eà: Meditabar nocte omni corde meo. Afficitur pietate ^{Pfal. 36, 7,}
ac deuotione, & loquitur ex affectu: Factum est cor ^{Pfal. 21,}
meum tamquam cera liquefscens in medio ventris mei. Flo- ^{15.}
 ret intellectu atque intelligentia, vocem usurpans
 Dauidis: *In toto corde meo scrutabor mandata tua. Hæc* ^{Pfal. 118,}
lucerna fulgoris est, quam breuiter exponens & sa- ^{69.}
pienter definiens Idiota cap. 1. Meditat. ait: Lucerna
fulgoris est visus amor ardens in mente per desiderium,
& splendens in facie per exemplum. Hic amor in lam-
pade Spiritus sancti ardet, flammæ eius linguæ sunt
cordis, vnde & CHRISTVS ait: Non vos estis qui lo-
quimini, sed spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis.
 Hic ipse est qui dicit de se: *Ducam eam ad solitudinem,* ^{Osæ 14,}
& loquar ad cor eius. Benè loquitur, qui semper ad ^{14.}

sanctitatem loquitur. Bernardus Sermone i. Pentecost. *Quoties huiusmodi suggestionem boni senseris in corde tuo, da honorem Deo, & age reuerentiam Spiritui sancto, cuius vox sonat in auribus tuis. Ipse namque est qui loquitur iustitiam. Loquitur in Sacramento Penitentiae, loquitur in venerabili Eucharistia, & quid mirum iustitiam & sanctitatem sonat? Honora propterea, & ora Spiritum sanctum:*

*Imple superna gratia,
Quae tu creasti pectora.*

Ad Deum sanctificatorem oratio
& adoratio cordis.

S. AUGUSTINVS Meditat. cap. 9.

Impressio. **O**mnipotens paraclite Spiritus, merentium consolator
clementissime, tenebrosa quaeque laris neglecta
byla corusci luminis fulgore habitator letifica, cuique
ris abundantia longo ariditatis marcentia squallore
tando fecunda. *Viam mandatorum cucurri cum dilatato
cor meum.*

*Psal. 118,
32.*

IMAGO DECIMATERTIA.

Cor signatum columba & fornace in cultum
Spiritus Dei sanctificantis.

*Accende lumen sensibus:
Infunde amorem cordibus.*

DAuid de corde suo signato igne & columba.

PSALM. XVI.

*Probasti cor meum, & visitasti nocte: igne me exami-
nasti, & non est inuenta in me iniquitas.*

Bbbbb 3

PSALM.

PSALM. XXV.

Proba me Domine, & tenta me: v're renes meos, & cor meum.

PSALM. LXXII.

Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt, & nesciui.

PSALM. CXXXVIII.

Proba me Deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas.

*Explicatio
signaculi*

BORNAX ignis ardentis, & accensae caritatis focus in corde Davidis erat, & imago representat, & quidem iuxta votum Dei, qui virum iuxta cor suum in camino ignis probavit. *Probasti*, inquit, *cor meum, & visita nocte*. Basiliius in hunc locum: *Etenim star auri probasti me, ac purum, Domine, invenisti*. Non solum iuxta Dei votum probatus est David, sed etiam iuxta desiderium ac postulatum suum. *Proba me Domine, & tenta me: v're renes meos, & cor meum*, & rursus: *Proba me Deus, & scito cor meum*. Et quidem ex abundantia cordis & amoris loquebatur David, sicut & Augustinus, cum cap. 1. Meditaretur oraret: *Rex meus extingue in me desideria carnis, & accende ignem tui amoris*. Ergo David, dum carnis incendia sentiret, clamabat: *Quia inflammatum est cor meum*.

meum, & renes mei commutati sunt, & ut carnis flagrantis desideria sopiret, & ignem diuini amoris accenderet, dicebat, *Vre renes meos, & cor meum.* Consonat & Ecclesia: *Vre igne sancti Spiritus renes nostros, & cor nostrum, Domine, ut tibi casto corpore seruiamus, & mundo corde placeamus.* Hic Spiritus sancti ignis diuina charitas est, de qua Paulus: *Charitas Rom. 5, 5. Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.* Accedit Bernardus Serm. 3. Pentecost. *Spiritus sanctus datur ad feruorem in cordibus perfectorum, vehementius spirans validum ignem charitatis.* Ecclesia itaque mater à Spiritu sancto diuinum hunc postulat ignem:

Accende lumen sensibus,

Infunde amorem cordibus,

Infirma nostri corporis

Virtute firmans perpeti.

Numquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, Applicatio. Prou. 6, 27. ut vestimenta illius non ardeant? Numquid ignis Spiritus sancti, qui latet in sinu Dauidis, contineri interius poterit, quò minus illuminet sensus, & corporis infirmitatem non pellat? Numquid B. Franciscus, electus Indiarum Apostolus, abscondere potuit ignem in sinu suo, ne vestimenta vrentur, cum ferendo impar esset, nec æstum diuini amoris posset

posset tolerare, & exclamaret: *Sat est, Domine, scilicet*
 Hæc vis, & virtus diuinæ charitatis est, quam Spi-
 ritus sanctus infundit in corde Dauidis Christiani.

Psal. 16, 3. cui dicere licet: *Probasti cor meum, & visitasti me,*
igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas.

Benè rogat Ambrosius lib. 1. de Spiritu sancto cap.

Quis igitur iste ignis? & æquè benè responderet: Non
igitur virgultis vilibus concretus, aut stipula siluarum pingu-

gus incendiis, sed ignis ille, qui vt aurum bona facta me-

liorat, & vt stipulam peccata consumit. Aureus vult esse

Dauid, cùm orat Deum: *Proba me, Domine, & tenta*

me, vte renes meos, & cor meum, cùm vrget & inflat,

Proba me, Domine, & scito cor meum, interroga me,

& cognosce semitas meas. Euadit & ipse aureus, cùm

in Spiritu sancti fornace cor eius exploratur & ex-

aminatur, dicitque Deo: *Etenim instar auri probasti me,*

ac purum Domine inuenisti. Hanc sibi bonam formam

aureus & ipse Augustinus optabat & postulabat

cùm cap. 9. Meditat. inuocaret Spiritum sanctum

Iam, ô diuini amor Numinis, Patris omnipotentis, Pa-

trisque beatissima sancta communicatio, omnipotens per-

fecte Spiritus, mœrentium consolator clementissime, in

cordis mei penetralibus potenti illabere virtute, & im-

brosoa quaque laris neglecti latibula corusci luminis fulgore

habitor letifica, tuique roris abundantia longo gratulata

marcella

marcentiâ squallore, *visitando secunda*. Saucia interioris hominis arcana tui amoris iaculo, & torpentis medullas iecoris flammis salutaribus penetrando succende; sanctique feruoris igne illustrando, intima mentis & corporis vniuersa depasce. Depascit fornax squallorem, affert lumen & splendorem auro: purgat quoque focus Spiritus sancti animam, reddit lucidam & splendidam efficit, oratque propterea Christianus Dauid: *Ure* Psal. 25, 2. *renes meos, & cor meum*, vel cum Ecclesia matre accepta iam Communione, *Ure igne sancti Spiritus renes nostros, & cor nostrum Domine*. Orae & adorat Spiritum sanctum, cuius igne probatur & examinatur in Sacramento Pœnitentiæ, illustratur & splendet in diuina Communione.

Ad Deum sanctificatorem oratio
& adoratio cordis.

S. AUGUSTINVS Meditat. cap. 9.

Am, ô diuini amor Numinis, saucia interioris hominis arcana tui amoris iaculo, & torpentis medullas iecoris flammis salutaribus penetrando succende, sanctique feruoris igne illustrando, intima mentis & corporis vniuersa depasce. Proba me Domine, & scito cor meum: *interroga me, & cognosce semitas meas.* Psal. 138, 23.

Ccccc

IMA-

IMAGO DECIMAQVARTA.

Cor signatum columba & gladio in cultum
Sanctificatoris & Defensoris.

*Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus.*

DAuid de corde suo signato columba & gladio.

PSALM. XXXVII.

*Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: rugiebat
gemitu cordis mei.*

PSALM.

PSALM. CXVIII.

Clamaui in toto corde meo : exaudi me Domine.

SYMBOLVM Spiritus sancti mysticum Explicatio
signaculi. & satis proprium columba est. Genuina
 vox columbæ, gemitus est. Et quidem
 Spiritus sanctus per se non gemit, ani-
 mam autem afflictam & tribulatam gemere do-
 cet, & facit. Eapropter scribit ad Romanos Aposto-
 lus : *Similiter autem Spiritus adiuuat infirmitatem no-* Rom. 8.
stram : nam quid oremus, sicut oportet, nescimus : sed ipse 26.
Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Ha-
 bebat in corde Dauid columbam Spiritus sancti,
 cum carnis illecebris & dæmonis tentatione pulsa-
 retur, & quidem instructus & edoctus à Spiritu fan-
 cto, in gemitus ex ipso corde procedentes erumpe-
 bat, & dicebat : *Miser factus sum, & turbatus sum* Psal. 37.7.
vsque in finem : tota die contristatus ingrediebar. Quoniam
lumbi mei impleti sunt illusionibus, & non est sanitas in
carne mea. Afflictus sum, & humiliatus sum nimis, ru-
giebam à gemitu cordis mei. Domine, ante te omne deside-
rium meum, & gemitus meus à te non est absconditus.
 Rugire, leonis est; columbæ, gemere. Et vt osten-
 dat Dauid, quantus eius gemitus foret, rugitum
 vocat. *Rugiebam, inquit, à gemitu cordis mei.* Magnus
 gemitus, qui cum edatur in terris, percipitur &

exauditur in cælis : qui sonat in corde , & refertur
 apud Deum. cui David : *Domine, ante te omne desolatum
 meum, & gemitus meus à te non est absconditus.*
 Magnus & altus gemitus : *Sancta Trinitas unus Deus,
 miserere mei.* Quisquis tam altè gemit, non tam
 quàm corde clamat, sicut de se fatetur David, *Clamavi
 in toto corde meo, exaudi me Domine.* Basiliius in

Exod. 17.
 15.

*hunc versum : Clamorem, animi votum ac propensum
 vocat. Quapropter & adicit, In toto corde meo. Ita et
 Moyses silendo clamavit, ac Deus, Quid, inquit, clamas
 ad me? Clamavit corde David, & petit ab eodem Spi-
 ritu sancto subsidium contra impetus hostiles : re-
 gat vt flammeum exerat gladium, irruat in hostem,
 pellat ex corde, & animam liberet, cuius libertas
 auida rugiens, & simul gemens conuenit Ecclesie
 Spiritum sanctum, ac supplicat:*

Mysterium
 gladij.

*Hostem repellas longius,
 Pacemque dones protinus,
 Ductore sit te præuio
 Vitemus omne noxium.*

Applica-
 tio.

Christianum Dauidem agebat, rugiebat & ge-
 mebat, totoque corde clamabat cap. 15. Meditatio-
 num Bernardus, cum carnis & dæmonis graues in-
 cursus pateretur, & more columbæ conquereretur
Caro mea, inquit, de luto est, & idèò lutosas & poluosas

*ſas cogitationes ab illa habeo; vanas & curiosas à mundo, à
 diabolo malas & malitioſas. Iſti tres inimici me impugnant
 & perſequuntur, nunc quidem aperte, nunc verò occul-
 tē. Diabolus namque plus confidit in adiutorio carnis, quo-
 niam magis nocet domesticus hoſtis. Illa verò ad ſubuerſio-
 nem meam cum illo fœdus inuit, utpote de peccato nata,
 & in peccatis nutrita, vitiiſ corrupta ab ipſa origine, ſed
 multò amplius vitiatã praua conſuetudine. Hinc eſt, quòd
 tam acriter concupiſcit aduerſum ſpiritum, quòd aſſiduè
 murmurat & impatiens eſt diſciplina, quòd illicita ſug-
 gerit, nec rationi obtemperat, nec inhibet. Nullo timore.
 Hanc accedit, hanc adiuuat, hac vititur tortuoſus ille ſer-
 pens, hoſtis humani generis, cui nullum aliud eſt deſide-
 rium, nullum negotium, nullum ſtudium, niſi perdere ani-
 mas noſtras. Conſtitutus ſic Bernardus petit opem
 more Dauidis, ſubſidium implorat: Eripe me de ini- Plal. 58, 2.
 micis meis Deus meus, & ab iis qui oderunt me, quoniam
 confortati ſunt ſuper me. Effunde frameam, & concludere Spiritus
ſancti gla-
dius in ho-
ſtem pro-
corde pa-
nitentis.
 aduerſus eos. Quid columba cum gladio? quid gla-
 dius cum columba? Terrorem incutiebat olim co-
 lumba, minace formata gladio in ſignis ac vexillis
 Aſſyriorum, vnde & apud Ieremiam cap. 46, 16. vi-
 ctos & territos legimus dixiſſe hoſtes: Surge, & re-
 uertamur ad populum noſtrum, & ad terram natiuitatis
 noſtræ, à facie gladij columbæ. Magis terribilis, magis*

& horribilis hostibus animæ nostræ, gladius columbæ Spiritus sancti, ut & à facie eius fugiant, dispareant & euanescant. Flammeus gladius est, ut & consumit quidquid in corde vitiosum est, & animæ nocet. Nouit hoc Christianus Dauid, sollicitus pro corde suo mundando, quemadmodum & ipse Bernardus Serm. 2. Pentecost. declarauit: *Quid ergo à te querit, qui tanta sollicitudine à te quaesuit, nisi sollicitum ambulare cum Deo tuo? Hanc sollicitudinem non facit nisi Spiritus sanctus, qui scrutatur profunda pectorum nostrorum, discretor cogitationum & intentionum cordis, qui nec minimam paleam intra cordis, quod possidet, habitaculum patitur residere, sed statim ipsa subtilissima circumspeditionis exurit. Spiritus dulcis & suauis, qui nostram voluntatem flectat, imò erigat & dirigat ad suam, ut eam veraciter intelligere & efficaciter implere possimus. Tota hæc potentia, tota hæc sufficientia prouenit ex Spiritu sancto, qui docet manus Dauidis ad prælium, & digitos eius ad bellum, & ut adsit prælianti, sistat se in facie gladij columbæ, quæ sanctificat Pœnitentiam, & perficit Eucharistiam, oret & adoret: Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei. Clamaui in toto corde meo: exaudi me Domine.*

Psal. 37. 7.

Psal. 118.

145.

Ad Deum sanctificatorem oratio
& adoratio cordis.

S. AVGVSTINVS Meditat. cap. 9.

Iudica me Domine, & discerne causam meam de gente Impressio.
non sancta; doce me facere voluntatem tuam, quia Deus
meus es tu. Veni iam, veni benignissima anima dolentis
consolator, & in opportunitatibus, & in tribulationibus
adiutor. Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: rugie- Psal. 37. 7.
bam à gemitu cordis mei. Clamaui in toto corde meo: ex- Psal. 118,
audi me Domine. 145.

Appareat cor signatum Sole, Vellere aureo & co-
lumba in cultum & honorem perfectum sanctissi-
mæ Trinitatis.

Attende in corde tuo * signaculum similitudinis Dei. Eccli. 16,
25.
*Ezcc. 28,
12.

IMA-

IMAGO DECIMAQVINTA.

Cor signatum Sole, Vellere aureo & columba
in cultum & honorem diuinarum
trium personarum.

*Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium.*

DAuid de corde suo signato signaculo Patris
minum, Agni & columbae.

PSALM. XXXIX.

Cor meum dereliquit me.

PSALM.

PSALM. XXXVIII.

Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardescet ignis.

PSALM. CXVIII.

In corde meo abscondi eloquia tua, vt non peccem tibi.

 ONTEMPLARE, vir fidelis, cor Dauidis, Explicatio signaculi. in cuius medio columba Spiritus sancti radiata lucet & fulget. Contemplare Patrem luminum in typo Solis supra cordis apicem micantem & resplendentem. Contemplare Agnum Patris è corde Dauidis pendentem, & aureo vellere suo cor ligantem & decorantem. Hoc aureum vellus, nexus ac vinculum est, quo fugituum cor cepit & traxit Pater luminum ad Filium suum. *Nemo venit ad me, Filius ait, nisi Pater meus* Ioan. 6, 44; *traxerit eum.* Vt traheretur à Patre, dicebat Patri Dauid: *Cor meum dereliquit me.* Cor humanum catenis ferreis violentiæ & coactionis minimè trahitur, sed aureis vinculis amoris & charitatis. Pater idcirco ait, *In funiculis Adam traham eos, in vinculis chari-* Deut. 11, 4. *tatis.* Cor Dauidicum amore ducitur & reducitur, vnde & ipse Dauid, *Concaluit, inquit, cor meum intra me, & in meditatione mea exardescet ignis.* Hæc vis ignitiæ charitatis est, qua dulciter ac suauiter allicitur cor humanum, vt veniat ad Agnum, veniat ad

D d d d

Ver-

Verbum, verba eius excipiat ac seruet, quare & Dauid Agno cælestis Patris fatetur ac confitetur. *In corde meo abscondi eloquia tua, vt non peccem tibi.* Basilius in Scholiis. *Qui terrenas diuitias possidet, non sunt ea quibus suis esse expositas, sed interioribus penetralibus abscondit, quò furum manus effugiant; ita & qui spirituales diuitias habet, in animo suo illas abscondit, ne has per inuicem gloriam animarum deprædatores furentur.* Liber ab ^{Psal. 130.} ijs prædonibus erat, qui & dicebat, *Domine non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei.* Diues & opulentum cor plenum notitia diuina, ac mystica Theologia, cælestis Numinis, cuius digitus est Spiritus sanctus, *Digitus paternæ dextera*, Patrem indicans, & Filium eius demonstrans. Assentitur Augustinus in Manual. cap. 27. quod est de Spiritu sancto. *Amor Dei mentem illuminat, conscientiam mundat, animam letificat, & Deum demonstrat.*

Applicatio.

Satis benè & appositè Bernardus Serm. 1. Pentecost. *Spiritus sanctus monet, mouet, & docet. Monet memoriam, rationem docet, mouet voluntatem. In his enim tota consistit anima.* Pulchra Spiritus sancti schola, in qua monetur, docetur, & mouetur sacrum cor Dauidis Christiani: monetur, vt se recipiat; mouetur, vt reuertatur ad Deum; docetur, vt intra se acquirit, & habeat scientiam Dei Patris, Filij, & Spiritus

tus sancti. Adhuc Bernardus *Serm. 3. Felix, qui in hoc sancti Spiritus thalamo commoratur, ut possit intelligere triplicem illum spiritum, de quo idem puer Domini super seniores intelligens clamabat & decantabat. Ne proicias me à facie tua, & Spiritum sanctum tuum ne auferas à me. Cor mundum crea in me Deus, & Spiritum rectum innova in visceribus meis. Redde mihi letitiam salutaris tui, & spiritu principali confirma me. Quis sit spiritus principalis, rectus & sanctus, explicat ibidem Bernardus. Patrem intellige spiritum principalem. Spiritum rectum quod ait, Filio potest non inconuenienter assignari, qui nos veterem hominem exuens, nouum induit: qui nos renouauit in spiritu mentis nostrae tamquam in visceribus nostris, ut cogitemus quae recta sunt, ut ambulemus in nouitate spiritus, & non in littera vetustate. Spiritum sanctum ipsum intellige proprio nomine designatum. Hic spiritus sanctus est, qui de corde thalamum condidit, in quo simul cum ipso per cognitionem & affectionem Pater & Filius suam construunt & fabricant habitationem. Audiamus Augustinum cap. 9. Meditat. loquentem cum Spiritu sancto. Credo ergo, quod quemcumque inhabitaueris, Patris ac pariter Filij domicilium cordis. Beatus qui te merebitur hospitem, quoniam per te Pater & Filius apud eum facient mansionem. Accedit & Anselmus cap. 7. Meditat. Fac precor,*

Domine, me gustare per amorem, quod gusto per cognitionem; sentiam per affectum, quod sentio per intellectum. Trabe me Domine in amorem tuum. Totum quod sum, tuum est conditione: fac totum tuum dilectione. Ecce Domine coram te est cor meum. Ecce coram te est cor meum, quod aliàs dereliquit me, sed tu, Pater superne luminum, vinculis aureis illud attraxisti, & reduxisti. Ecce coram te est cor meum, clementissime Redemptor, quod tibi summis beneficiis deuinxisti. Ecce coram te est cor meum, Spiritus sanctissime, cuius virtute & efficacia concaluit intra se, & simul exarsit meditando, orando, & adorando mysterium ineffabile beatissimæ Trinitatis, cui sacrum in eo constituisti domicilium.

Ad Deum sanctificatorem oratio
& adoratio cordis.

S. AVGVSTINVS Meditat. cap. 9.

Impressio. **C**Redo ergo, quia quemcumque, Spiritus Dei, inhabitaueris, Patris ac pariter Filij domicilium condas. Beatus, qui te merebitur hospitari, quoniam per te Pater & Filius apud eum facient mansionem. In corde meo abscondi eloquia tua, vt non peccem tibi.

Psal. 118.
11.

NOVVS DAVID
COR SVVM
VELLERE SACRO INSIGNITVM
SANCTISSIMÆ TRINITATI
DICAT CONSECRATQVE.

PSALM. I.

*Sacrificium Deo Spiritus contribulatus, cor contritum
& humiliatum Deus non despiciet.*

GLORIA hæc est Patris Creatoris, Filij Redemptoris, & Spiritus Sanctificatoris, vt diuinum eius numen debeat & possit solùm hostiis & sacrificiis honorari & adorari. Dicit propterea Deus: *Gloriam meam* ^{Ifai. 48.} *alteri non dabo.* Cùm hæc gloria omnino intacta & ^{11.} illibata soli Deo debeat, sanctum Missæ sacrificium Dei solius maiestati consecratur. *Et quamuis,* deficiente sic Concilio Tridentino sess. 22. cap. 3. *in honorem & memoriam Sanctorum nonnullas interdum Missas Ecclesia celebrare consueuerit, non tamen illis Sacrificium offerri docet, sed Deo soli qui illos coronauit, unde nec Sacerdos dicere solet, Offero tibi Sacrificium Petre vel Paule: sed Deo de illorum victoriis gratias agens, eo-*

Dddd 3 rum

rum patrocinia implorans. Ergo soli Deo tribuit hanc gloriam Dauid, ut cor suum & spiritum suum immolet, & sacrificet ei qui Deus est cordis Creator, Redemptor & Sanctificator est animæ. *Sacrificium*, inquit, *Deo spiritus contribulatus, cor contritum & humiliatum Deus non despiciet.* Dignum Patris Sacrificium, spiritus contribulatus est: vnde & CHRIS

Cor Patri
luminis
sacrum.

TVS ipse in ara Crucis tribulatum spiritum suum

Luc. 23,
46.

æterno libauit Patri: *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.* Hæc spiritus commendatio, immolatio eius ~~est~~, hæc consecratio Dauidis destinata etiam Patri, *Sacrificium Deo spiritus contribulatus.* Cor

Sacrum di-
uina co-
lumba.

contritum, est animæ pœnitentis sacrificium, & pertinet ad Spiritum sanctum, de quo Anselmus in cap. 8. ad Romanos: *Spiritus CHRISTI, ubi habitat, facit pro celestibus astuare, carnem propter vitia conterit.* Conterit cor humanum, conficit ipse sacrificium in pectore hominis pœnitentis, quod existens ipse in corde Dei lubens & volens acceptet. Confirmat hoc ipsum Bernardus Serm. 2. Pentecost. *Spiritus sanctus est, in quo clamamus, Abba, pater, ipse qui postulat pro Sanctis gemitibus inenarrabilibus. Et hæc quidem in corde nostro. Quid autem in corde Patris? Sicut in nobis interpellat pro nobis ita, & in Patre delicta donat cum ipso Patre. Aduocatus noster ad Patrem in cordibus nostris.*

stris, Dominus noster in corde Patris. Sancto ergo Spi-
 ritui cor suum contritum facrat & dicat David.
 Idem ipse humiliatum cor suum diuino immolat
 Agno, cuius est illa exhortatio: *Discite à me, quia*
mitis sum, & humilis corde. Accedit Bernardus Epi-
 stola 42. *Non despicit illa maiestas cor contritum & hu-*
miatum in nostro genere, quæ corpus ex eo humilitatis as-
sumere non dedignata est. Hoc idem sacrificium est,
 quod tres pueri confecerunt, & obtulerunt in for-
 nace Babylonis, sicut legimus cap. 3. Daniel. *In ani-*
mo contrito & spiritu humilitatis suscipiamur, sicut in ho-
locausis arietum, & taurorum, & sicut in millibus agna-
rum pinguium, sic fiat Sacrificium nostrum hodie, vt pla-
ceat tibi, quoniam non est confusio confidentibus in te. Et
nunc sequimur te in toto corde. Quàm sibi gratum es-
 set hoc sacrificium, Deus statim ostendit & mani-
 festauit per Angelum. *Angelus autem Domini descendit*
de celo cum Azaria & sociis eius in fornacem, & excus-
sit flammam ignis de fornace, & fecit medium fornacis
quasi ventum roris flantem, & non tetigit eos omnino
ignis, neque contristauit, neque quidquam molestiæ intulit.
 Sacrificium Deo spiritus contribulatus, cor contritum & ^{Psal. 50,}
 humiliatum. Hoc perpetuum sacrificium, & simul ^{19.}
 æternum votum Christiani Davidis, in cuius cor-
 de cordis sublimis Deus habitat, & in eo mouet &
 excitat

excitat Spiritus sancti flatus, quibus in æstu carnis
 Iſai. 57, 15 & sanguinis mira temperies sentiatur. *Quia hæc dicit,
 Excelsus & sublimis habitans aternitatem, & sanctum
 nomen eius in excelsis, & in Sancto habitans, & cum con-
 trito & humili spiritu, ut viuificet spiritum humilium,
 & viuificet cor contritorum. Non enim in sempiternum li-
 tigabo, neque vsque ad finem irascat: quia spiritus à facie
 mea egredietur, & flatus ego faciam.*

Ad gloriosam Trinitatem oratio & adoratio
 cordis contriti, & vellere aureo
 insigniti.

Baruch 2,
 16. **R**espice Domine de domo sancta tua in nos, & in-
 clina aurem tuam, & exaudi nos. Aperi oculos tuos,
 & vide quia non mortui, qui sunt in inferno, quorum spi-
 ritus acceptus est à visceribus suis, dabunt honorem &
 iustificacionem Domino, sed anima que tristis est super ma-
 gnitudine mali, & incedit curua & infirma, & oculi de-
 ficientes, & anima esuriens dat tibi gloriam & iustitiam
 Eccli 18,
 28. Domino: Sic omnis faber & architectus cultor artis be-
 nè viuendi & moriendi, qui noctem tamquam diem
 transgat, & assiduitas eius variat picturam, cor suum
 dabit in similitudinem picturae, & vigilia sua perficit
 opus. Perficiet opus sanctæ Crucis instrumento do-
 latum & elaboratum, quod proferent & offerent
 insignes

SACRI ORATORII APPENDIX. 769
infignēs artifices huius artis, Rex gloriosus Crucifi-
xus, & ceteri Crucifixi Crucis instrumento vſi, &
eius vſum atque virtutem ostendentes in ſacro San-
ctuario Crucis & Patientiæ.

PATIENTIA
OPVS PERFECTVM
HABET.

Eeeee

IN